

Skuibakken

Frivillige organisasjoner i samarbeid med Bærum kommunes kulturavdeling og natur- og idrettsforvaltning markerer Kulturminneåret 2009 med et arrangement i måneden. I kulturminneåret er månedens kulturminne knyttet til den månedlige vandringen.

Skuibakken ble bygget av Bærums Skiklub etter at Solbergbakken ble vurdert for liten etter datidens krav. Ved åpningen 18. mars 1928 var den Norges største og bratteste hoppbakke. I nærmere 80 år var bakken et kjent begrep innen internasjonal skisport, hovedsakelig som arena for hopprenn som fant sted i uka etter Holmenkollrennet og vanligvis med den samme internasjonale deltakelsen. Det har vært holdt ca. 60 renn i bakken. Kronprins Olav var Hovedkomiteens formann under NM 1950 og årevis tilskuer i Skuirennene. I 1950 var det høyeste registrerte tilskuerantall på 30.000.

Skuibakken er i likhet med mange andre hoppbakker blitt ombygd og utvidet flere ganger. Den er blant de eldste og største av få gjenværende hoppbakker av gammel type. Det innebærer at den er "fallbakke" og ikke "svevebakke". Etter V-stilens inntog ble aerodynamikken et stadig viktigere element. Dagens anlegg er et resultat av flere ombygginger: 1938, 1950 og sist i 1962-63 til dagens storbakke (K110) med fartstillas i stål. Bakken fikk flomlys i 1981 og kunne dermed arrangere World Cup i 1981 og 1983. Det siste av en rekke norgesmesterskap i Skuibakken ble arrangert i 1991. Bakkerekorden er på 122 meter og ble satt i bakkens siste nasjonale hopprenn i 1996 av Pål Hansen /Stålkameratene. Skuibakken har også en plass i fjernsynshistorien. NRKs første fullstendige TV-overføring av et hopprenn ble gjort fra denne bakken i 1960.

Anlegget inneholder alle elementer som en venter å finne i en storbakke; fartsoppbygg, hopp, unnarenn og slette; dommertårn, konge- og pressetribune, trapper, vant og tilførselsveier. Den har opplevelsverdi som landemerke og symbolverdi over framveksten av norsk hoppssport på 1900-tallet. Dette var en viktig epoke i norsk og internasjonal hoppssports historie.

Bærums Skiklub, som ikke lenger brukte anlegget vedtok å legge ned bakken i 2002/2003. Det ville medføre riving. Lokale krefter engasjerte seg for bevare hoppbakken og ta vare på denne viktige delen av ski- og kulturhistorien, samt restaurere og skape ny aktivitet rundt bakken, og i 2007 ble foreningen Skuibakkens Venner stiftet. Foreningens anstrengelser ble lagt merke til og etter forslag fra Akershus fylkeskommune fredet Riksantikvaren Skuibakken som teknisk kulturminne 24. februar i Kulturminneåret 2009. Tema for Kulturminneåret 2009 er dagliglivets kulturminner. Riksantikvaren knyttet Skuibakken og de andre elleve fredningene til fellesskapets verdier. Skuibakken ble den andre av Riksantikvarens tolv fredninger på landbasis.

Kilder:

Akershus fylkeskommune
Riksantikvaren
Skuibakkens venner

Liv Frøysaa Moe